

b7 1785 A6
FACULTATIS IURIDICAE
H. T. PRO-DECANVS

JOACHIM GEORG DARJES

AD

DISSERTATIONEM IN AVGVRALEM

ET

SOLEMNIA IN AVGVRALIA

CANDIDATI GENEROSISSIMI

IOACHIMI AB EXTER

HAMBVRGENSIS

IN AVDITORIO IURIDICO

AD D. XXIII. MARTII CICICCLXXXV.

HORIS CONSVETIS

CELEBRANDA INVITAT

ET

PRAEFATIONIS LOCO AD QVAESTIONEM

AN FEVDVM RECTE LEHN VERTATVR

RESPONDET.

TRAIECTI AD VIADRVM,
E TYPOGRAPHEO WINTERIANO.

ALBANIENS
SCHREIBER
VON
JOACHIM GREGORIUS

ALBANIENS
SCHREIBER

SCHREIBER
VON ALBANIEN

JOACHIM GREGORIUS

SCHREIBER

ALBANIENS
SCHREIBER

I.

Immortalis de LVDEWIG Cap. III. opusc.: de formula Brandenburgici Ducatus §. 1. lit. d. docuit sequens: *Ego meos ita docere soleo, ut multis argumentis ostendam, in publico, feudali ac priuato iure infinitos errores produxisse rerum, in patria natarum, peruersas appellations in lingua latina. Tot critico- rum libelli extant, qui vulgarium verborum notant barbarismos: vtinam idem in iurisprudentia argu- mentum tractaret iuris arte et literarum praesidio in- structus interpres. Vtilior haec opera reipublicae es- set, quam industria centum orbiliorum. Exempla sunt, cum Emphyteusis redditur EIN ZINSGVT;*

a 2

LAN-

LANDES-HERR, *Dux; GRAV oder RICHTER, comes; die LANDESHOHEIT, Regalia; LEHN; Feudum; VASALL.* *beneficiarius, et quae sunt generis eiusdem.* Vnicum iam ex his sumamus quaestione*m: feudum an recte Lehn vertatur? et evoluam*us breuiter atque simpliciter principia, e quibus legitime fluit responsio.

II.

Notum est: *feuda* in sensu generaliori esse omnia illa bona vel iura, quorum utilitas alicui conceditur sub lege fidelitatis, et nonnunquam in compensationem officiorum praestitorum, seu loco salarii. vide MÖLLERI *Diff. feudal*is *Diff.*, et STRVII *Elem. Iuris feudal*. *Edit.* HELLFELDII §. VI. pag. 5. Ex hoc colligimus, vbi non aliquid conceditur sub lege fidelitatis, vbi non est feudum. Si itaque exploratae veritatis sit, ut vox *Lehn* saepissime significet ius, quid pro determinata pecuniae summa certis sub limitationibus, sed non sub lege fidelitatis concessum; verum quoque erit, vocem *Lehn* non semper significare id, quod feudum. Primum exploratae veritatis esse primo origo vocis, et deinde usus docebit.

III.

Non a vero auersum esse videtur, vocem *Lehn* originem trahere a germanorum *leihen*, quod in patria mea dicitur *leihen*, quod in sensu generaliori significat, aliis aliquid sine libertate alienandi cedere. vide WACHTERI *Glossarium Germanicum* voce

5

voce *Lehn*, et voce *Leihen*. BVRI Erläuterung des
Lehnrechts P. I. pag. 46 ss. Hac ex vocis origine
manifestum est, vocem: *das Lehn*, sensu generaliori
significare bonum vel ius cuius utilitas alteri sine iure
alienandi concessa. Et *belehnhen* idem esse, ac alicui
utilitatem rei vel iuris sine libertate alienandi dare seu
concedere. Ideoque significationem vocis *Lehn* la-
tiorem esse significatione vocis *feudum*. Alicui enim
utilitatem rei vel iuris concedere sub lege fidelitatis,
id magis determinatum est, quam alicui tale sine li-
bertate alienandi concedere, quoniam id simul in-
uoluit fuscipere statum, per quem fiat obligatus ad
curam atque diligentiam adhibendam, ne aliquid in
ulterius praecuditum fieret. Qua ex causa SCHIL-
TER negotium feudale conuentione socialem seu
speciem societatis vocavit. Quae cum ita sint,
veritas regularum probata erit: Quicquid est *Lehn*
non semper est *feudum*, tamen omne *feudum* est
Lehn.

IV.

Sententia eorum, qui vocem *Lehn* ducunt a la-
tinorum *laudare*, a quo vox *laudemium* originem
trahit, quod germani vocant: *die Lehn-Ware*, ex
omni parte cum illa consentit. Laudare enim idem
est ac sponte consentire. vide STRVV l. c. §. 295.
p. 327. Qui vero alteri concedit utilitatem rei cu-
iusdam sine libertate alienandi, is sponte in eiusmodi
vsum consentit, et is, qui adquisiuit *das Lehn*, is
adquisiuit talem utilitatem spontaneo alterius con-
sensu. Ex quibus facile intelligendum, quid signifi-
cat

cet vocabulum compositum: *die Lehn-Ware*. Sat-
tis probauit b. PESLER in Programm. de origine vo-
cis *Lehn-Ware*, vocem *vara* significare exactionem
in iudiciis consuetam; inde *Lehn-Ware* est quanti-
tas pecuniae pro consensu in possessionem dictae uti-
litatis soluenda.

V.

Hancce vocis *Lehn* significationem, quam origo
vocis demonstrat, vsu quoque receptum esse ea,
quae sequitur ratione, probo. Academiae Viadri-
nae Anno MDLI clementissime donata est *Ecclesia*
S. Nicolai apud Stendalienses suis cum redditibus.
Agricolae itaque, qui dictae ecclesiae ad annuas
praestationes obligati fuerunt, post donationem eam
obligati sunt Academiae Viadrinae. Academia iam-
dudum nonnullis Agricolis pro determinata pecuniae
summa concessit libertatem ab eiusmodi praestatio-
nibus annuis, tamen sine iure alienandi, et hanc
concessionem vocavit *die Belehnung*, et libertatem il-
lam concessam *das Lehn*. Litteras vero quibus cen-
fensum suum in talen libertatis adquisitionem decla-
rauit, *den Lehnbrief*. Cuius formula est: „*Wir be-*
„*kennen für uns und unsere Nachkommen, dass wir*
„*nach Abgang P. P. Ackermann in N. N. dessen*
„*Söhne, I. P., auch Ackermann in N.N., auf sein*
„*demäthiges bitten, aus guten Willen einrächlig,*
„*recht, und redlich (iam enumerantur praestatio-*
„*nes annuae, ad quas obligatus fuit) frey, Ihme und*
„*seinen männlichen Leibes-Lehns-Erben heute dato*
„*zu rechten Lehn, als Lehns-Recht und Gewohnheit*
„*ist,*

7

„ist, und wie es sein Vorfahren P. P. vor Ihm besetzen und von uns zu Lehn gehabt, hin und wieder überlassen und verliehen haben; Und wir leihen hiermit, und Kraft dieses gedachten I. P. und seinen rechten männlichen Leibes-Lehns-Erben solch freyhes zu Lehn; Jedoch sollen Er und seine rechte männliche Leibes-Lehns-Erben von uns und unsfern Nachkommen, so oft es Noth seyn wird, solch Freyhes zu Lehn zu empfangen, und gewöhnliche Lehns-Wehre dafür zu geben, auch nichts ohne unsfern Consens davon zu verdaussern, zu verkaufen, zu verleihen oder zu versetzen, jährlich aber von seinem Gute, wie zuvor, also auch noch, was die Register besagen, zu lieffern und uns zu gehorsamen, verpflichtet. Wir aber wollen Ihm des eine rechte Gewehr seyn. Urkundlich etc. etc.

Iam ponitur quaestio: an tale Lehn sit feudum. Respondeo, non est feudum, licet hoc in sensu generaliori sumtum. Vbi enim nil datur sub lege fidelitatis, et vbi non est conuentio socialis, ibi non est feudum. Inducas, quaequo, ex eiusmodi litteris, quae consensum declarant, obligationem ad suscipiendum statum, per quem agricola ille, cui libertas concessa, obligatur Academiae ad fidelitatem? Inducas quoquo ex illis litteris conuentionem socialem? et facile concedes, talia inde non posse induci, sed Lehn hoc loco esse ius libertatis a certa p[ro]estatione annua tamen sine libertate alienandi ab Academia acquisitum, sub limitationibus, in Litteris, quae consensum declararunt, constitutis.

VI.

VI.

Principia itaque, quorum adcommmodatione ad quaestiones, quae in relatione ad eiusmodi concessiones in controuersiam vocantur, respondendum, et de eiusmodi controuersiis constituendum, legitime non sumuntur ex iure feudali, qua tali, sed ea ex relatione, quae in litteris, quibus consensus declaratus, determinata est. Ex hoc quidem discursu patet

- 1) Errorum esse, Agricolas illos, quibus ab Academia dicta libertas determinata ratione concessa, vocare Academiae Vasallos. Non enim adquisuerunt statum, per quem Academiae ad fidelitatem obligati. Sunt beneficiarii. Beneficiarius vero non semper est vasallus, vt das Lehn non semper feudum.
- 2) Neminem sine expresso consensu Academiae eiusmodi libertatis possessionem posse adquirere.
- 3) Quoties huius libertatis possessio de vna persona ad alterum deuoluta et translata, toties dandum est laudemium.
- 4) Mortuo beneficiario eius filios legitimos quidem habere ius in eam possessionem libertatis succendi, sed ipsam possessionem non posse adquirere nisi expresso Academiae consensu, quem petere et pro eo consensu laudemium soluere debent.
- 5) Si plures adsint filii legitimi, omnes collectiue sumtos obligatos esse, vt consensum illum petant, et laudemium soluant.

6) Fa-

- ❧
- 6) Facta post haec bonorum divisione, qua alter totius libertatis possessionem adquirere cupit, hunc iterum obligatum esse, ut consensum petat, et pro noua possessione laudemium pro rata soluat.
 - 7) Eiusmodi petitionem consensus et solutionem laudemii ad annos pubertatis non differendas esse, sed Tutorem constituendum esse, qui nomine pupilli petit, et laudemium soluit. Eiusmodi enim beneficiarii futuri se non obligant ad committendum, sed eo consensu et solutione laudemii adquirunt commodum, ne durante impubertate libertas ea a praestationibus annuis adquiescat, quia fieri non potest, ut quis in eiusmodi libertatis sit possessione sine expresso Academiae consenseret, et laudemio nondum soluto.

Sed sistere gradum iubent, quae his tabulis more maiorum indicanda sunt, sacra inauguralia GENEROSISSIMI ET CLARISSIMI CANDIDATI NOSTRI, de cuius virae cursu studiorumque rationibus nunc exponendum non meis sed ipsius verbis:

Ego IOACHIM ab EXTER, Hamburgensis, anno MDCCXLII die VI. Februarii natus sum, patrem habens eiusdem mecum nominis JOANNEM GODOFREDVM, Bremensem, hoc tempore Hamburgi Doctoris Medicinae munia procurantem, cuius pater Hanoueræ Consiliarius et Doctor Medicinae fuit; et matrem MARGARETHAM ELISABETAM e stirpe KOEHLERIANA patrumque conscriptorum ordine Hamburgensi oriundam. Ut primum ea fui aetate, quae ad humanitatem institui solet, praecceptorum nactus sum domesticum, quem honoris obferuantiaeque causa nomine, Virum S. Reuerendum HEVSINGER, hodie in vico Lipsiae finitimo cui nomen est TREBSEN et ad possessionem Viri Amplissimi BAVMANNI, Doctoris Iuris, eiusdem meae civitatis pertinet, sacra curantem, a quo iis omnibus literarum bonarum

rum optimarumque artium studiis, quibus puerilis aetas informari
 debet, eruditus sum. Quo facto, quod Hamburgo florere Iohan-
 neum aliquot annos frequenter, praceptoribus vsus in quois li-
 terarum genere meritissimis. Colo semperque amabo nomina
LICHTENSTEINII, RASPERII, quorum gratissimam memo-
 riā nullum inquam tempus ex animo meo delebit, viuum vivent-
 que nomina MÜLLERI, VOLKMANNI, HAAKII et HEER-
 WAAGII, quos coetibus iam adfēcītōs doleo. Postea paren-
 tum meorum iussu ad familiarem quemdam Hanoveranac se conti-
 nentem, me contuli, in cuius domo exceptus vno cum filio suo
 inter priūatos parientes a Viro Cl. SCHVLTZE, Hildesensis institue-
 bar. Hic autem cum breui tempore commodis suis in patria in-
 feriturus discederet, per integrum annum et sex menses disciplina
 eius vsus, Hamburgum redii, vbi Rectore Viro Excell. Büsch
 in Gymnasiū academicī ciuium numerum receptus hanc studiorū
 rationem ingressus sum. Linguarū orientalium sc̄ientia me do-
 cuit Celeberrimus PIRISCVS, Bibliothecarius Hamburgo primarius
 et Professor publicus linguarū Orientalium, in cuius domo
 per integrum annum et qui excurrunt sex menses habitandi locum
 habere mihi contigit. Taceo Viri huius benevolentiae humanita-
 tisque documenta in me collata, commemorare nolo fructus, quos
 ex vsu atque consuetudine eius percipieb̄e intelligo, nolo multa
 addere quibus animi grati obstrictissimumque sensus erga eum decla-
 rem. Hoc vnum addo, nullum inquam tempus fore, quo non
 gratissima memoria, ea omnia, quae ex eo mihi accidisse inrele-
 xero, sim prosequiturus. Matheus noritiam mihi tradidit Vir
 Exc. Büsch, Logices et Metaphysics pracepta praeunte Viro
 amplissimo NÖLTING percipi. Vniuerſam historiæ omnis enar-
 rationem, graccorumque poetarum interpretationes Viro S. Ven.
 SCHÜTZE debo. Et iuris rudimenta Celeb̄er. AMSINK quos
 ambo iam mortalitatem suam expleuisse lugeo. In hac igitur fel-
 ice tam literarum quam pietatis disciplina biennio tere exacto an-
 no MDCCCLXXXII. in academiam Lipsiensem me contuli, vbi Re-
 ctore Magistri FUNKE in ciuium studiosorum numerum relatus
 sum. Philosophiam praeante Excell. PLATTNER bausi, ex cu-
 ius caeteris p̄aelectionibus, quibus interfui, nunquam non do-
 ctorem difcessisse gratius recordor. Dogmaticis exegeticisque p̄ae-
 selectionibus Viri S. Vener. MORVS suum cum viritate interfuisse
 fateor. Iuris ciuilis doctrinam me docerunt Viri Excell. SCHOTT,
 RAESE et SAMMET. Ius publicum et criminalē PÜTTMAN-
 NO acceptum refero. Iuris Canonici p̄aelectiones apud Virum S.
 Ven. a WINKLER audiui. Historiam Professore BECK et Ma-
 gistro HILSCHER, elegantiorum literarum enarrationem pariter
 et

et stili vernaculi praecepta Viro ampliss. ECK collegi; practica Iurisprudentiae apud Viros PÜTTMANN et KAISE audiri. Studiis meis ulteriori obsequendi causa anno MDCCCLXXXIV. Francofurtum ad Viadrum profectus, academiae ciuitas mihi data est. Rectore Magnifico STEINBART. Carissima mihi hic sunt eruntque nomina DARJES, HAVSEN et MADIHN quorum praelectiones mirum quantum utilitatis mihi sive gratius agnosco. Physisam experimentalē et anatomiam ad mei ipsius corporis cognitionem apud Virum Experientissimum MAEER audiui.

Linguae Francogallicae studium, quod Hamburgi Viro CL. DAEVIN fūsceperam, hic apud Virum ALAVOINE continuaui. Linguae Italicae Virai CL. TORCHIANA Lipsiae et Anglicae GERIS Hamburgi praecepta mihi dederunt.

Restat adhuc, vt data hac occasione, quam exoptatissimam mihi duco, beniuolentiae gratiaeque documenta a Viro Illustrissimo Generosissimo S. Venerabilis Imperii Comite Iohannei Ordinis Equite de SCHMETROW-POMMERTZIG in me edita hic palam profitear, et quicquid in me est ingenui rectique sensus gratissima mente ad Virum hunc humanitate atque religione insignem referam. Recordor et per omnem vitam recordabor diei illius, quo in eius beniuolentiam recipi mihi contigit. Multa adicerem nisi vererer, ne quea ex laeti gratiae animi abundantia dixerim, verborum lenocinia redolere viderentur. Nominasse igitur hunc Virum sufficiat, quem dum viuam, sempiterna pietate colam.

Neque minus colo Fautorem Hamburgensem dico Virum Praenobilissimum ANKELMANN Senatorem Hamburgi meritisissimum, et h. t. Praetorem dignissimum, huic pro suis in me collatis beniuolentiae signis gratias ago quas possum maximas. Faxit Deus benignissimus ut diutissime sit incolimus atque superstes omniq[ue] felicitatis genere, quo hominem frui fas est, perpetuo fruatur.

Nunc ad summos in utroque iure honores adspirans, ordinem nostrum adiit, et vt ipsi ad ultiora viam panderemus, modeste petit. Cumque ad consueta scrutinia admissus, dignus habitus fuit, cui petiti Honores more Maiorum deferentur, hunc in finem die XXIII. Martii Exercitationem inaugurem. Me Praefide Eruditorum disquisitioni publice exposuet. Quibus peractis, Ego ad hunc Actum Promotor

tor legitime constitutus CANDIDATO NOSTRO
honores in utroque iure summos conferam. Cufo-
lemnitati, Serenissimus Dux, MAXIMILIANVS IV-
LIVS LEOPOLDVS, MAGNIFICVS ACADEMIAE
RECTOR, ILLVSTRISSIMI COMITES, PATRES
ACADEMIAE VENERANDI, PROCERES CIVI-
TATIS, OMNIVM QVE ORDINVM HOSPITES ET
COMMILITONES GENEROSISSIMI ATQVE HO-
NORATISSIMI interesse dignentur ea, qua decet,
obseruantia et humanitate rogo atque contendeo.
P. P. die XXII. Martii MDCCCLXXXV.

Frankfurt a. O., Diss., 1776-97

ULB Halle
007 520 611

3

N 718

